

det virkelig er sandt, at det sjællandske Jernbaneselskab i en saa høi Grad undlader at fyldestgjøre Publicums berettigede Fordringer, er der jo Intet til Hinder for, at Rigsdagen allerede nu kan forsøge paa at tage en Udvidelse af den sjællandske Jernbane i sin egen Haand, at anlægge Baner, i hvilken Udstrækning den vil, og at drive dem, paa hvilken Maade den vil. Sa, for at undgaae de Ulemper, der mulig kunde klæbe ved, at Jernbanerne paa et saa lille Land som Sjælland dreves af to forskjellige Autoriteter, vil jeg endog gaae et Skridt videre og gjøre et Forsøg paa, om det ikke vilde være muligt allerede nu aldeles at løsrive sig fra det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg skal være betænkt paa at motivere et Endringsforslag, som jeg muligviis vil stille til en senere Behandling af den førnævnte Sag, hvorved det skal blive muligt for Rigsdagen at tage Beslutning om, hvorvidt den allerede nu skulde være tilbøielig til at skaffe os af med det sjællandske Jernbaneselskab, som ikke synes at tiltale Publicum i det Hele. Jeg anseer overhovedet Jernbaneselskabets Fordringer for at høre til Tidens uafviselige Krav, og jeg mener, at det ikke gaaer an for længe at udsætte de Udvidelser, som ere nødvendige af det nu bestaaende Jernbanet, men naar man ikke fra Rigsdagens Side vil vide af at drive Banerne med de Kræfter, der ere tilstede, maa man tage Sagen i sin Haand, thi det gaaer virkelig ikke an at sidde med Hænderne i Skjødet og vente, til der viser sig Noget; paa den Maade kunne vi ikke fyldestgjøre de Krav, som bør fyldestgjøres. — Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at de private Interesser allerede vare tilstede ved Driften af Jernbanerne, men han har ikke ret forstaaet den Indvending, der er gjort, hentet fra disse Interessers fremtidige Betydning, naar vi faae Statsdrift, thi da ville de ikke alene være tilstede, men de ville være tilstede i denne Sal og gjøre sig gjældende med et stærkt Tryk bagved og ville da komme til at gjøre sig gjældende. Jeg troer, det var denne Indven-

ding, som blev reist fra flere Sider imod Statsdrift, men jeg anseer den ikke for at have nogen videre Bægt, og jeg skal derfor stemme for Statsdrift.

Sage: Jeg vil blot forklare, hvorledes jeg stiller mig til det fremkomne Endringsforslag. Forhandlingerne idag have styrket min Overbeviisning om, at det vil være farligt at overgive Jernbanedriften til Staten. Jeg vil ogsaa gjøre det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), der talte saa varmt for Statsdrift, opmærksom paa, at i det Land, han nævnte, nemlig Belgien, er der private Baner for meget over Halvdelen mod Statens Baner; Forholdet er aldeles ikke, som han sagde. Altsaa i dette Land — og jeg troer at kunne paastaae, at i det er der de allergunstigste Forhold i hele Europa for en Statsdrift —, der har man dog meget begunstiget private Anlæg og tænker ikke paa at indbringe de private Anlæg under Statens Bestyrelse. At man ikke i England gaaer ind paa Statsdrift, troer jeg, Enhver, der kender det Allermindste til Englands Forhold, vil erkjende. Smidlertid, jeg antager, at Thinget ved den Afstemning, der fandt Sted forrige Gang, har i det Mindste villet holde sig frie Hænder til at gaae ind paa Statsdrift, naar man ikke kan faae en heldig Forpagtning. Nu vil jeg oprigtigt tilstaae, at det Endringsforslag, min ærede Ven fra Helsingør (Ablø) har stillet, efter min Mening neppe vil kunne føre til en heldig Løsning. Jeg troer ikke, at den høitæredede Indenrigsminister, naar Lovforslaget forandres i Overensstemmelse med Endringsforslaget, vil være istand til at afslutte en nogenlunde heldig Contract; men jeg skal dog stemme for det; thi dersom Fleertallet i Thinget stemmer for dette Forslag, seer jeg deri et Fingerpeg paa, at man ved tredie Behandling vil kunne omændre Loven saaledes, at den kan fremtræde i en mere tilfredsstillende Skikkelse. Skeeer dette heller ikke, staaer der for mig tilbage ved tredie Behandling at stemme mod